

BESLUT

RÅDETS BESLUT (GUSP) 2017/2315

av den 11 december 2017

om upprättande av permanent strukturerat samarbete och om fastställande av förteckningen över deltagande medlemsstater

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 46.2,

med beaktande av protokoll nr 10 om det permanenta strukturerade samarbete som inrättas genom artikel 42 i fördraget om Europeiska unionen, fogat till fördraget om Europeiska unionen och till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av förslaget från Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike och Republiken Italien,

med beaktande av yttrandet från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (den höga representanten), och

av följande skäl:

- (1) I fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), särskilt artikel 42.6, föreskrivs att de medlemsstater som uppfyller högre krav på militär kapacitet och som har gjort mer bindande åtaganden på området med tanke på de mest krävande uppdragen ska upprätta ett permanent strukturerat samarbete inom ramen för unionen.
- (2) Rådet och den höga representanten mottog den 13 november 2017 en gemensam underrättelse i enlighet med artikel 46.1 i EU-fördraget från 23 medlemsstater, och den 7 december 2017 från ytterligare två medlemsstater, om att samtliga dessa medlemsstater har för avsikt att delta i permanent strukturerat samarbete på grundval av att de uppfyller de ovannämnda kraven och att de har gjort de mer bindande åtaganden gentemot varandra på detta område som avses i bilagan till detta beslut och på grundval av samtliga övriga inslag i underrättelsen, inklusive ingressen och de vägledande principerna för permanent strukturerat samarbete som återges i bilaga I till underrättelsen, som de fortfarande till fullo står fast vid, och med ett erinrande om artikel 42 i EU-fördraget, inklusive artikel 42.7 ⁽¹⁾.
- (3) De mer bindande åtaganden som anges i bilagan till detta beslut är förenliga med uppnåendet av målen i artikel 1 i protokoll nr 10 till fördragen och med det som man förbinder sig att göra enligt artikel 2 i det protokollet.
- (4) Medlemsstaters beslut att delta i permanent strukturerat samarbete är frivilligt och påverkar inte i sig nationell suveränitet eller den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik. Bidrag från de deltagande medlemsstaterna till fullgörandet av de mer bindande åtagandena inom ramen för permanent strukturerat samarbete kommer att ges i enlighet med deras tillämpliga konstitutionella bestämmelser.
- (5) Ett av de bindande åtagandena inom ramen för permanent strukturerat samarbete är en ökning av gemensamma och samverkansinriktade projekt för utveckling av försvarskapacitet. Sådana projekt kan, i överensstämmelse med fördragen och i enlighet med tillämpliga unionsinstrument och unionsprogram, få stöd genom bidrag från unionens budget.
- (6) I sina respektive nationella genomförandeplaner har de deltagande medlemsstaterna angett hur de kan fullgöra de mer bindande åtaganden som de har gjort gentemot varandra.
- (7) Eftersom de nödvändiga villkoren är uppfyllda bör rådet därför anta ett beslut om upprättande av permanent strukturerat samarbete.
- (8) Andra medlemsstater som i ett senare skede önskar delta i permanent strukturerat samarbete kan underrätta rådet och den höga representanten om sin avsikt att delta i enlighet med artikel 46.3 i EU-fördraget.

⁽¹⁾ Underrättelsen har offentliggjorts tillsammans med detta beslut (se sidan 65 i detta nummer av EUT).

- (9) Den höga representanten kommer att vara fullt delaktig i arbetet med det permanenta strukturerade samarbetet.
- (10) Det bör råda samstämmighet mellan å ena sidan åtgärder som vidtas inom ramen för permanent strukturerat samarbete och å andra sidan andra Gusp-åtgärder och annan unionspolitik. Rådet och, inom deras respektive ansvarsområden, den höga representanten och kommissionen bör i tillämpliga fall samarbeta för att maximera synergieffekterna.
- (11) I enlighet med artikel 5 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i arbetet med att utarbeta och genomföra sådana unionsbeslut och unionsåtgärder som har anknytning till försvarsfrågor. Detta beslut är därför inte bindande för Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Upprättande av permanent strukturerat samarbete

Permanent strukturerat samarbete inom ramen för unionen upprättas härmed mellan de medlemsstater som uppfyller högre krav på militär kapacitet i enlighet med vad som avses i artikel 1 i protokoll nr 10 och som har gjort åtaganden gentemot varandra på detta område i enlighet med artikel 2 i det protokollet, med tanke på de mest krävande uppdragen, och för att bidra till uppfyllandet av unionens ambitionsnivå.

Artikel 2

Deltagande medlemsstater

Följande medlemsstater ska delta i det strukturerade permanenta samarbetet:

- Belgien.
- Bulgarien.
- Tjeckien.
- Tyskland.
- Estland.
- Irland.
- Grekland.
- Spanien.
- Frankrike.
- Kroatien.
- Italien.
- Cypern.
- Lettland.
- Litauen.
- Luxemburg.
- Ungern.
- Nederländerna.
- Österrike.
- Polen.
- Portugal.
- Rumänien.
- Slovenien.
- Slovakien.
- Finland.
- Sverige.

Artikel 3

Mer bindande åtaganden i enlighet med protokoll nr 10

1. För att uppnå de mål som anges i artikel 1 i protokoll 10 och fullgöra de förbindelser som avses i artikel 2 i det protokollet ska de deltagande medlemsstaterna tillhandahålla bidrag som fullgör de mer bindande åtaganden som de har gjort gentemot varandra och som anges i bilagan.
2. I detta syfte ska de deltagande medlemsstaterna varje år se över samt vid behov uppdatera sina nationella genomförandeplaner, där de beskriver hur de ska fullgöra de mer bindande åtagandena, med uppgift om hur de kommer att uppnå de mer exakta mål som ska fastställas i varje etapp. De uppdaterade nationella genomförandeplanerna ska varje år meddelas Europeiska avdelningen för yttre åtgärder (nedan kallad *utrikes tjänsten*) och Europeiska försvarsbyrån (EDA), och ska göras tillgängliga för samtliga deltagande medlemsstater.

Artikel 4

Styrning av permanent strukturerat samarbete

1. Styrningen av permanent strukturerat samarbete ska organiseras
 - på rådsnivå, och
 - inom ramen för projekt som genomförs av grupper av de deltagande medlemsstater som inbördes kommit överens om att genomföra sådana projekt.
2. Rådet ska, i enlighet med artikel 46.6 i EU-fördraget, anta beslut och rekommendationer om
 - a) strategisk ledning och vägledning för permanent strukturerat samarbete,
 - b) ordningsföljden för fullgörande av de mer bindande åtaganden som anges i bilagan under de två på varandra följande inledande etapperna (åren 2018–2020 och 2021–2025) och ange, i början av varje etapp, de mer exakta målen för fullgörandet av de mer bindande åtaganden som anges i bilagan,
 - c) uppdatering och förbättring av de mer bindande åtaganden som anges i bilagan, om det är nödvändigt mot bakgrund av det som uppnåtts genom permanent strukturerat samarbete, i syfte att beakta unionens föränderliga säkerhetsmiljö. Framför allt ska sådana beslut fattas i slutet av de etapper som avses i punkt 2 b, på grundval av en strategisk översynsprocess, vid vilken fullgörandet av åtagandena inom det permanenta strukturerade samarbetet ska bedömas,
 - d) bedömning av de deltagande medlemsstaternas bidrag till fullgörandet av överenskomna åtaganden i enlighet med den mekanism som beskrivs i artikel 6,
 - e) fastställande av förteckningen över projekt som ska utarbetas inom ramen för permanent strukturerat samarbete, som ska avspegla både stöd till kapacitetsutveckling och tillhandahållande av väsentligt stöd efter resurser och förmåga till operationer och uppdrag inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, och
 - f) fastställande av en gemensam uppsättning styrningsregler för projekt, som de deltagande medlemsstater som deltar i ett enskilt projekt kan anpassa enligt det projektets behov,
 - g) fastställande vid lämplig tidpunkt i enlighet med artikel 9.1 av de generella villkor enligt vilka tredjestater i undantagsfall skulle kunna bjudas in att delta i enskilda projekt, samt fastställande i enlighet med artikel 9.2 av huruvida en viss tredjestat uppfyller dessa villkor, och
 - h) tillhandahållande av varje annan åtgärd som krävs för att ytterligare genomföra detta beslut.

Artikel 5

Projekt inom ramen för permanent strukturerat samarbete

1. På förslag från deltagande medlemsstater som avser att delta i ett enskilt projekt får den höga representanten, på grundval av bedömningar som tillhandahålls i enlighet med artikel 7, lägga fram en rekommendation om fastställande och utvärdering av projekt inom ramen för permanent strukturerat samarbete, för antagande rådets beslut och rekommendationer i enlighet med artikel 4.2 e, i enlighet med råd från Europeiska unionens militära kommitté (EUMC) i militära angelägenheter.
2. Deltagande medlemsstater som avser att förslå ett enskilt projekt ska i god tid informera de andra deltagande medlemsstaterna innan de lägger fram sina förslag för att samla stöd och ge dem tillfälle att vara med och gemensamt lämna in förslaget.

Projektmedlemmarna ska vara de deltagande medlemsstater som lämnade in förslaget. Förteckningen över projektmedlemmarna i de olika enskilda projekten ska bifogas det rådsbeslut som avses i artikel 4.2 e.

Deltagande medlemsstater som avser att delta i ett projekt får sinsemellan enas om att ta in andra deltagande medlemsstater som senare önskar delta i projektet.

3. De deltagande medlemsstater som deltar i ett projekt ska sinsemellan enas om förfarandena för och omfattningen av sitt samarbete samt om projektledningen. De deltagande medlemsstater som deltar i ett projekt ska regelbundet och på lämpligt sätt hålla rådet underrättat om hur projektet utvecklas.

Artikel 6

Tillsyn, bedömning och rapporteringsförfaranden

1. Rådet ska inom ramen för artikel 46.6 i EU-fördraget säkerställa det permanenta strukturerade samarbetets sammanhållning, enhetlighet och verkningfullhet. Den höga representanten ska också bidra till uppnåendet av dessa mål.

2. Den höga representanten ska fullt ut vara delaktig i förfaranden som avser permanent strukturerat samarbete, i enlighet med protokoll nr 10.

3. Den höga representanten ska för rådet lägga fram en årsrapport om permanent strukturerat samarbete. Denna rapport ska grunda sig på bidragen från EDA, i enlighet med artikel 7.3 a, och från utrikestjänsten, i enlighet med artikel 7.2 a. Den höga representantens rapport ska beskriva läget i fråga om genomförandet av det permanenta strukturerade samarbetet, inklusive varje deltagande medlemsstats fullgörande av sina åtaganden i enlighet med respektive nationell genomförandeplan.

EUMC ska ge råd i militära angelägenheter och utfärda rekommendationer till kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik med avseende på den årliga processen med bedömning av permanent strukturerat samarbete.

På grundval av den årsrapport om permanent strukturerat samarbete som läggs fram av den höga representanten ska rådet en gång om året pröva huruvida de deltagande medlemsstaterna fortfarande fullgör de mer bindande åtaganden som avses i artikel 3.

4. Alla eventuella beslut om tillfälligt upphävande av en medlemsstats deltagande ska antas i enlighet med artikel 46.4 i EU-fördraget och först efter det att medlemsstaten har getts en tydligt angiven tidsram för enskilt samråd och reaktionsåtgärder.

Artikel 7

Stöd från utrikestjänsten och EDA

1. Under den höga representantens ansvar, även i dennes egenskap av chef för EDA, ska utrikestjänsten, inklusive EU:s militära stab (EUMS), och EDA tillsammans tillhandahålla de sekretariatsfunktioner som krävs för permanent strukturerat samarbete, utom på rådsnivå, och en gemensam kontaktpunkt i detta avseende.

2. Utrikestjänsten, inklusive EUMS, ska stödja arbetet inom det permanenta strukturerade samarbetet genom att i synnerhet

a) bidra till den höga representantens bedömning, i dennes årsrapport om det permanenta strukturerade samarbetet, av de deltagande medlemsstaternas bidrag när det gäller operativa aspekter, i enlighet med artikel 6,

b) samordna den bedömning av projektförslag som förutses i artikel 5, främst inom områdena för styrkors tillgänglighet, interoperabilitet, flexibilitet och tilltransportförmåga. I synnerhet kommer utrikestjänsten, inklusive EUMS, att göra en bedömning av ett föreslaget projekts förenlighet med och deras bidrag till operativa behov.

3. EDA ska stödja det permanenta strukturerade samarbetet genom att i synnerhet

a) bidra till den höga representantens bedömning, i dennes årsrapport om permanent strukturerat samarbete, av medlemsstaternas bidrag i enlighet med artikel 6 när det gäller kapacitet, i synnerhet bidrag som ges i enlighet med de mer bindande åtaganden som avses i artikel 3,

b) underlätta kapacitetsutvecklingsprojekt, i synnerhet samordning av den bedömning av projektförslag som förutses i artikel 5, främst inom områdena för kapacitetsutveckling. I synnerhet ska EDA hjälpa medlemsstaterna att säkerställa att det inte finns några onödiga överlappningar jämfört med befintliga initiativ, inklusive i andra institutionella sammanhang.

*Artikel 8***Finansiering**

1. Unionsinstitutionernas och utrikestjänstens administrativa utgifter som följer av genomförandet av detta beslut ska belasta unionens budget. EDA:s administrativa utgifter ska omfattas av EDA:s tillämpliga finansiella bestämmelser i enlighet med rådets beslut (GUSP) 2015/1835 ⁽¹⁾.
2. Det är i första hand de deltagande medlemsstater som deltar i ett enskilt projekt som ska stå för driftsutgifter som följer av projekt inom ramen för permanent strukturerat samarbete. Bidrag från unionens allmänna budget får ges till sådana projekt, i enlighet med fördragen och med tillämpliga unionsinstrument.

*Artikel 9***Tredjestaters deltagande i enskilda projekt**

1. De generella villkoren för tredjestaters deltagande i enskilda projekt ska anges närmare i ett rådsbeslut som antas i enlighet med artikel 4.2 och som får innefatta en mall för administrativa överenskommelser med tredjestater.
2. Rådet ska i enlighet med artikel 46.6 i EU-fördraget besluta huruvida en tredjestat som de deltagande medlemsstater som deltar i ett projekt önskar inbjuda att delta i projektet i fråga uppfyller de krav som anges i det beslut som avses i punkt 1.
3. Efter ett positivt beslut som avses i punkt 2 får de deltagande medlemsstater som deltar i ett projekt ingå administrativa överenskommelser med den berörda tredjestaten för det ändamålet att tredjestaten ska delta i projektet. Sådana överenskommelser ska vara förenliga med unionens förfaranden och beslutsautonomi.

*Artikel 10***Säkerhetsbestämmelser**

De bestämmelser som anges i rådets beslut 2013/488/EU ⁽²⁾ ska vara tillämpliga på permanent strukturerat samarbete.

*Artikel 11***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 11 december 2017.

På rådets vägnar
F. MOGHERINI
Ordförande

⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2015/1835 av den 12 oktober 2015 om Europeiska försvarsbyråns stadga, säte och verksamhetsregler (EUT L 266, 13.10.2015, s. 55).

⁽²⁾ Rådets beslut 2013/488/EU av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 274, 15.10.2013, s. 1).

BILAGA

Förteckning över ambitiösa och mer bindande gemensamma åtaganden som de deltagande medlemsstaterna förbinder sig till inom de fem områden som anges i artikel 2 i protokoll nr 10

"a) [Att] från och med ikraftträdandet av Lissabonfördraget samarbeta i syfte att nå överenskomna mål avseende nivån på utgifterna för investeringar i försvarsmateriel och att regelbundet ompröva dessa mål mot bakgrund av säkerhetsmiljön och unionens internationella ansvar".

Med utgångspunkt i de kollektiva riktmärken som fastställdes 2007 samtycker de deltagande medlemsstaterna till följande åtaganden:

1. Regelbundna ökningar i reala termer av försvarsbudgetarna i syfte att uppnå överenskomna mål.
2. Successiv ökning på medellång sikt av utgifterna för försvarsinvesteringar till 20 % av de sammanlagda försvarsutgifterna (kollektivt riktmärke) för att kunna fylla luckor i den strategiska kapaciteten genom deltagande i försvarskapacitetsprojekt i enlighet med kapacitetsutvecklingsplanen och den samordnade årliga försvarsöversikten.
3. Ökning av gemensam och "samverkansinriktade" strategiska försvarskapacitetsprojekt. Sådana gemensamma och samverkansinriktade projekt bör vid behov, om så är lämpligt, få stöd genom Europeiska försvarsfonden.
4. Ökning av den andel av utgifter som anslås till försvarsrelaterad forskning och utveckling med siktet inställt på att närma sig 2 % av de sammanlagda försvarsutgifterna (kollektivt riktmärke).
5. Inrättande av en regelbunden genomgång av dessa åtaganden (med godkännande från rådet som mål).

"b) [Att] så långt möjligt tillnärma sina försvarsstrukturer, särskilt genom att harmonisera identifieringen av de militära behoven genom att gemensamt utnyttja och i förekommande fall specialisera sina försvarsresurser och sin försvarskapacitet samt uppmuntra samarbete när det gäller utbildning och logistik".

6. En väsentlig roll i fråga om kapacitetsutveckling inom EU, bl.a. inom ramen för den samordnade årliga försvarsöversikten, så att man kan säkerställa att det finns tillräcklig kapacitet tillgänglig för att leva upp till ambitionsnivån i Europa.
7. Åtagande att i största möjliga mån stödja den samordnade årliga försvarsöversikten, i medvetenhet om översiktens icke-obligatoriska natur och om deltagande medlemsstaters respektive begränsningar.
8. Åtagande om en nära delaktighet i en framtida europeisk försvarsfond i fråga om multinationell upphandling med EU-mervärde.
9. Åtagande att utarbeta harmoniserade krav för samtliga kapacitetsutvecklingsprojekt som de deltagande medlemsstaterna kommer överens om.
10. Åtagande om att överväga gemensamt utnyttjande av befintlig kapacitet för att optimera tillgängliga resurser och öka deras samlade genomslagskraft.
11. Åtagande om att säkerställa allt större ansträngningar inom it-försvarssamarbetet, i fråga om t.ex. informationsutbyte, utbildning och operativt stöd.

"c) [Att] vidta konkreta åtgärder för att öka styrkornas tillgänglighet, interoperabilitet, flexibilitet och tilltransportförmåga, särskilt genom att identifiera gemensamma mål när det gäller att sända styrkor, inklusive genom att eventuellt se över sina nationella beslutsförfaranden".

12. I fråga om styrkors tillgänglighet och tilltransportförmåga åtar sig de deltagande medlemsstaterna följande:

- Att ställa till förfogande enheter som kan sättas in strategiskt för att leva upp till EU:s ambitionsnivå, utöver ett eventuellt insättande av en stridsgrupp. Detta åtagande omfattar inte vare sig en beredskapsstyrka, en stående styrka eller en insatsberedd styrka.

- Att ta fram ett tillförlitligt verktyg (t.ex. en databas), endast tillgängligt för deltagande medlemsstater och bidragande nationer, för registrering av tillgänglig kapacitet som kan sättas in med kort varsel, för att underlätta och skynda på styrkebidragsprocessen.
- Att sikta på påskyndad politisk uppslutning på nationell nivå, inklusive genom att eventuellt se över sina nationella beslutsförfaranden.
- Att efter resurser och förmåga ge väsentligt stöd till GSFP-insatser (t.ex. Eufor) och GSFP-uppdrag (t.ex. EU-utbildningsuppdrag) – t.ex. i form av personal, materiel, fortbildning, övningsrelaterat stöd, infrastruktur – som rådet enhälligt beslutat om, utan att det påverkar varken eventuella beslut om bidrag till GSFP-insatser eller eventuella författningsmässiga begränsningar.
- Att väsentligen bidra till stridsgrupper genom att i princip bekräfta bidrag minst fyra år i förväg, med en insatsberedskapsperiod i linje med stridsgruppskonceptet och en skyldighet att hålla stridsgruppsövningar för stridsgruppsstyrkepaketet (ramnation) och/eller att delta i dessa övningar (samtliga EU-medlemsstater som deltar i stridsgruppen).
- Att förenkla och standardisera gränsöverskridande militärtransporter i Europa för att göra det möjligt att med kort varsel sätta in försvarsmateriel och militär personal.

13. I fråga om styrkors interoperabilitet åtar sig de deltagande medlemsstaterna följande:

- Att utveckla sina styrkors interoperabilitet genom följande:
 - Ett åtagande om att enas om gemensamma utvärderings- och valideringskriterier för stridsgruppsstyrkepaketet i överensstämmelse med Nato-standarder och med bibehållen nationell certifiering.
 - Ett åtagande om att enas om gemensamma tekniska standarder och driftsstandarder för styrkor i medvetenhet om att dessa behöver säkerställa interoperabilitet med Nato.
 - En optimering av multinationella strukturer: deltagande medlemsstater skulle kunna åta sig att ansluta sig till, och spela en aktiv roll inom, de huvudsakliga nuvarande och eventuella framtida strukturer som medverkar till de europeiska yttre åtgärderna på militärområdet (Europakåren, Euomarfor, den europeiska gendarmeristyrkan, MCCE/ATARES/SEOS).

14. De deltagande medlemsstaterna kommer att eftersträva en ambitiös inställning till gemensam finansiering av militära GSFP-insatser och GSFP-uppdrag som går utöver vad som kommer att fastställas som gemensam kostnad i enlighet med rådets Athena-beslut.

"d) [Att] samarbeta för att se till att de vidtar nödvändiga åtgärder för att åtgärda, även genom multinationella strategier och utan att deras förpliktelser inom Nato åsidosätts, de brister som konstateras inom ramen för 'mekanismen för kapacitetsutveckling'".

15. Att hjälpa till att åtgärda kapacitetsbrister som konstaterats inom ramen för kapacitetsutvecklingsplanen och den samordnade årliga försvarsöversikten. Dessa kapacitetsprojekt ska öka Europas strategiska oberoende och stärka den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen.
16. Att som en prioriterad fråga överväga ett europeiskt samverkansinriktat arbetssätt för att åtgärda kapacitetsbrister som konstaterats på nationell nivå och i regel endast använda sig av ett uteslutande nationellt arbetssätt om en sådan granskning redan gjorts.
17. Att delta i minst ett projekt inom ramen för det permanenta strukturerade samarbetet som syftar till utveckling eller tillhandahållande av kapacitet som medlemsstaterna konstaterat vara av strategisk relevans.

"e) [Att] i förekommande fall delta i utvecklingen av större gemensamma eller europeiska materielprogram inom ramen för Europeiska försvarsbyrån".

18. Att åta sig att använda EDA som det europeiska forumet för gemensam kapacitetsutveckling och överväga att ha Occar som den samverkansinriktade programledningsorganisation som man i första hand använder.

19. Att säkerställa att samtliga projekt som avser kapacitet som leds av deltagande medlemsstater gör den europeiska försvarsindustrin mer konkurrenskraftig genom en lämplig industripolitik som undviker onödiga överlappningar.
 20. Att säkerställa att samarbetsprogrammen – som endast får gagna enheter som bevisligen ger ett mervärde inom EU:s territorium – och de anskaffningsstrategier som de deltagande medlemsstaterna begagnar sig av kommer att inverka positivt på den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen.
-

ÖVERSÄTTNING

Underrättelse om permanent strukturerat samarbete till rådet och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik**Ingress****De deltagande medlemsstaterna,**

som erinrar om att unionen för en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik som bygger på "en ständigt ökande grad av samstämmighet i medlemsstaternas åtgärder" (artikel 24.2 i fördraget om Europeiska unionen [EU-fördraget]) och att den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP) utgör en integrerande del av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken,

som beaktar att den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken tillförsäkrar unionen en operativ kapacitet som stöder sig på civila och militära resurser och att en förstärkning av säkerhets- och försvarspolitiken kommer att kräva ansträngningar från medlemsstaternas sida när det gäller kapacitet,

som även erinrar om att Europeiska unionen och dess medlemsstater är fast beslutna att främja en regelbaserad världsordning som har multilateralism som sin huvudprincip och Förenta nationerna som kärna,

som erinrar om det i artikel 42.6 i fördraget om Europeiska unionen sägs att de "medlemsstater som uppfyller högre krav på militär kapacitet och som har gjort mer bindande åtaganden på området med tanke på de mest krävande uppdragen ska upprätta ett permanent strukturerat samarbete inom ramen för unionen",

som beaktar att permanent strukturerat samarbete väsentligen skulle kunna bidra till uppnåendet av EU:s ambitionsnivå, även med tanke på de mest krävande uppdragen och insatserna, och att det skulle kunna främja utvecklingen av medlemsstaternas försvarskapacitet genom nära delaktighet i multinationella upphandlingsprojekt och nära relationer till lämpliga industrier, däribland små och medelstora företag, och stärka det europeiska försvarssamarbetet, samtidigt som man fullt ut begagnar sig av fördragen,

som tar hänsyn till målen med permanent strukturerat samarbete och medlemsstaternas förbindelser om att uppnå dem i enlighet med vad som anges i protokoll nr 10 om permanent strukturerat samarbete och vad som avses i artikel 46 i EU-fördraget,

som noterar att Europeiska rådet i sina slutsatser från mötet den 15 december 2016 sade att européerna måste ta ett större ansvar för sin säkerhet och att Europeiska rådet där framhöll behovet av att göra mer, inbegripet genom att avsätta tillräckligt med ytterligare resurser, med beaktande av nationella förhållanden och rättsliga åtaganden och – för de medlemsstater som även är medlemmar i Nato – Natos tillämpliga riktlinjer för försvarsutgifter, för att stärka Europas säkerhet och försvar i ett utmanande geopolitiskt klimat och bättre skydda dess medborgare, samtidigt som det bekräftade tidigare åtaganden i detta avseende,

som vidare erinrar om att Europeiska rådet också manade till stärkt samarbete för att utveckla nödvändig kapacitet samt till åtaganden om att göra denna kapacitet tillgänglig när så krävs samt att Europeiska rådet sade att Europeiska unionen och dess medlemsstater måste kunna bidra på ett avgörande sätt till gemensamma insatser och agera självständigt när och där så krävs, och med partner när så är möjligt,

som beaktar att Europeiska rådet i juni 2017 efterlyste gemensam utveckling av kapacitetsprojekt som medlemsstaterna kommit överens om för att åtgärda befintliga betydande brister och utveckla framtidens teknik, något som är avgörande för att man ska kunna uppfylla EU:s ambitionsnivå som godkändes av Europeiska rådet i december 2016, välkomnade kommissionens meddelande om en europeisk försvarsfond, bestående av en forskningsdel och en kapacitetsdel, och uppmanade medlemsstaterna att identifiera lämpliga kapacitetsprojekt för den europeiska försvarsfonden och det europeiska försvarsindustriella utvecklingsprogrammet,

som i synnerhet erinrar om att Europeiska rådet bett den höga representanten att lägga fram förslag när det gäller inslag i och alternativ för ett inkluderande permanent strukturerat samarbete som baseras på en modulär lösning och där möjliga projekt anges,

som erinrar om att rådet (utrikes frågor) den 6 mars 2017 var ense om att man måste fortsätta arbetet på ett inkluderande permanent strukturerat samarbete, som baseras på en modulär lösning och som bör stå öppet för alla medlemsstater som är villiga att göra nödvändiga bindande åtaganden och uppfylla kriterierna, på grundval av artiklarna 42.6 och 46 samt protokoll 10 i fördraget,

som är fast beslutna att inträda i nästa stadium i den gradvisa utformning av unionens gemensamma försvarspolitik som efterlyses i artikel 42.2 i EU-fördraget genom upprättandet av permanent strukturerat samarbete inom ramen för unionen, samtidigt som hänsyn tas till den särskilda karaktären hos alla medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik,

som erinrar om skyldigheten enligt artikel 42.7 i EU-fördraget att ge ömsesidigt stöd och bistånd,

som erinrar om att åtagandena och samarbetet på området för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken i överensstämmelse med artikel 42.7 i EU-fördraget ”ska vara förenliga med åtagandena inom Nordatlantiska fördragsorganisationen, som för de stater som är medlemmar i denna också i fortsättningen ska utgöra grunden för deras kollektiva försvar och den instans som genomför det”,

som understryker att Europeiska rådet den 22–23 juni 2017 var ”enigt om behovet av att inleda ett inkluderande och ambitiöst permanent strukturerat samarbete” och som hör samman Europeiska unionens uppmaning att inom tre månader upprätta en ”gemensam förteckning över kriterier och bindande åtaganden, fullt i linje med artiklarna 42.6 och 46 i EU-fördraget och protokoll 10 till fördraget – även avseende de mest krävande uppdragen [...], med en exakt tidsplan och särskilda utvärderingsmekanismer, för att medlemsstater som har sådan kapacitet utan dröjsmål ska kunna meddela sina avsikter att delta”,

UNDERRÄTTAR HÄRMED rådet och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om sin avsikt att delta i permanent strukturerat samarbete,

UPPMANAR rådet att anta ett beslut om upprättande av permanent strukturerat samarbete, i enlighet med tillämpliga bestämmelser i EU-fördraget och i protokoll nr 10 till fördraget och på grundval av de principer som anges i bilaga I, de gemensamma mer bindande åtagandena i bilaga II och förslagen om styrning i bilaga III,

KOMMER, innan rådet antar beslutet om upprättande av permanent strukturerat samarbete, att lägga fram en nationell genomförandeplan som visar deras förmåga att fullgöra de mer bindande åtagandena i bilaga II,

Utfärdad i Bryssel den trettonde november år tjugohundrasjutton.

* Irland underrättade den 7 december 2017 rådet och den höga representanten om sin avsikt att delta i det permanenta strukturerade samarbetet och anslöt sig till denna gemensamma underrättelse.

* Republiken Portugal underrättade den 7 december 2017 rådet och den höga representanten om sin avsikt att delta i det permanenta strukturerade samarbetet och anslöt sig till denna gemensamma underrättelse.

—

BILAGA I – PRINCIPER FÖR DET PERMANENTA STRUKTURERADE SAMARBETET

”Permanent strukturerat samarbete” föreskrivs i artiklarna 42 och 46 i fördraget om Europeiska unionen och i protokoll nr 10 till fördraget. Det kan endast aktiveras en gång och ska upprättas genom ett rådsbeslut som ska antas med kvalificerad majoritet för att på försvarsområdet samla alla intresserade medlemsstater ”som uppfyller högre krav på militär kapacitet” och som har gjort ”mer bindande åtaganden på området med tanke på de mest krävande uppdragen” och insatserna.

Det permanenta strukturerade samarbetet är en ambitiös, bindande och inkluderande europeisk rättslig ram för investeringar i säkerheten för och försvaret av EU:s territorium och medborgare. Det permanenta strukturerade samarbetet anger också en politisk ram av avgörande betydelse för alla medlemsstater för att förbättra deras respektive militära resurser och försvarskapacitet genom väl samordnade initiativ och konkreta projekt på grundval av mer bindande åtaganden. EU-medlemsstaternas förbättrade försvarskapacitet kommer även att gynna Nato. Den kommer att stärka den europeiska pelaren inom alliansen och svara mot de upprepade kraven på bättre transatlantisk bördefördelning.

Det permanenta strukturerade samarbetet är ett avgörande steg mot en förstärkt gemensam försvarspolitik. Det skulle kunna vara ett inslag i en eventuell utveckling mot ett gemensamt försvar, om rådet enhälligt beslutar om det (i enlighet med artikel 42.2 i EU-fördraget). En långsiktig vision för det permanenta strukturerade samarbetet skulle kunna vara ett sammanhållet heltäckande styrkepaket som komplement till Nato, som för sina medlemmar förblir hörnstenen i det kollektiva försvaret.

Vi anser att ett inkluderande permanent strukturerat samarbete är det viktigaste instrumentet för att främja säkerhet och försvar på ett område där det behövs mer samstämmighet, kontinuitet, samordning och samarbete. De europeiska insatserna för detta ändamål måste vara samlade, samordnade och meningsfulla och grundas på gemensamt överenskomna politiska riktlinjer.

Det permanenta strukturerade samarbetet erbjuder en tillförlitlig och bindande rättslig ram inom EU:s institutionella ramverk. De deltagande medlemsstaterna kommer att fullgöra sina bindande åtaganden och därigenom bekräfta att det permanenta strukturerade samarbetet kommer att upprättas och genomföras i full överensstämmelse med bestämmelserna i EU-fördraget och dess protokoll samt med respekt för medlemsstaternas konstitutionella bestämmelser.

Att de åtaganden som gjorts inom ramen för det permanenta strukturerade samarbetet har bindande karaktär kommer att säkerställas genom en årlig regelbunden utvärdering som ska genomföras av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och stöddas av framför allt Europeiska försvarsbyråns vad gäller kapacitetsutvecklingsaspekterna (beskrivs framför allt i artikel 3 i protokoll nr 10) och Europeiska utrikestjänsten, inbegripet EU:s militära stab (EUMS) och GSF-strukturerna, vad gäller det permanenta strukturerade samarbetets operativa aspekter. Genom det permanenta strukturerade samarbetet skulle unionen kunna verka för ett sammanhållet heltäckande styrkepaket, i och med att de befintliga eller framtida bottom-up-strukturerna och bottom-up-insatsområdena genom detta samarbete skulle tillföras en top-down-samordning och top-down-vägledning.

Det permanenta strukturerade samarbetet ger medlemsstaterna möjlighet att förbättra försvarskapaciteten genom att delta i väl samordnade initiativ och konkreta gemensamma projekt, där man potentiellt kan dra nytta av regionala kluster. Deltagandet i det permanenta strukturerade samarbetet är frivilligt och påverkar inte den nationella suveräniteten.

Ett inkluderande permanent strukturerat samarbete är en kraftfull politisk signal till våra medborgare och omvärlden: EU-medlemsstaternas regeringar tar de gemensamma säkerhets- och försvarsfrågorna på allvar och driver på arbetet. För EU-medborgarna innebär detta ökad säkerhet och ett tydligt tecken på att alla EU-medlemsstater är villiga att främja gemensam säkerhet och ett gemensamt försvar för att nå målen i EU:s globala strategi.

Det permanenta strukturerade samarbetet kommer att vara resultatnriktat och bör ge möjlighet till konkreta framsteg i fråga om nivån på utgifterna för investeringar i försvarsmateriel, samverkansinriktade kapacitetsutvecklingsmål och tillgången till försvarskapacitet som kan sättas in för kombinerade uppdrag och insatser som ett erkännande av principen om en enda uppsättning av styrkor. Den viktigaste drivkraften för kapacitetsutvecklingen inom det permanenta strukturerade samarbetet kommer att vara att åtgärda kapacitetsbristerna med anknytning till målen och prioriteringarna för EU:s ambitionsnivå och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna.

Det permanenta strukturerade samarbetets ”inkluderande” och ”modulära” karaktär, som beskrevs av Europeiska rådet i december 2016, får inte medföra att samarbetet minskar. Målet att det permanenta strukturerade samarbetet ska vara ”ambitiöst” understryker att alla medlemsstater som delar i samarbetet måste motsvara kraven i en gemensam förteckning över mål och åtaganden. Det permanenta strukturerade samarbetet ska, såsom Europeiska rådet erinrade om i juni 2017, vara ”inkluderande och ambitiöst”.

Följande förteckning åtagandeförteckning måste bidra till uppnåendet av EU:s ambitionsnivå enligt rådets slutsatser av den 14 december 2016, som godkändes av Europeiska rådet i december 2016, och således stärka både européernas och EU:s strategiska oberoende.

BILAGA II – FÖRTECKNING ÖVER ÅMBITIÖSA OCH MER BINDANDE GEMENSAMMA ÅTAGANDEN INOM DE FEM OMRÅDEN SOM ANGES I ARTIKEL 2 I PROTOKOLL nr 10

"a) [Att] från och med ikraftträdandet av Lissabonfördraget samarbeta i syfte att nå överenskomna mål avseende nivån på utgifterna för investeringar i försvarsmateriel och att regelbundet ompröva dessa mål mot bakgrund av säkerhetsmiljön och unionens internationella ansvar".

Med utgångspunkt i **de kollektiva riktmärken som fastställdes 2007** samtycker de deltagande medlemsstaterna till följande åtaganden:

1. **Regelbundna ökning** i reala termer av försvarsbudgeterna i syfte att **uppnå överenskomna mål**.
2. **Successiv ökning** på medellång sikt av utgifterna för försvarsinvesteringar till **20 %** av de sammanlagda försvarsutgifterna (kollektivt riktmärke) för att kunna fylla luckor i den strategiska kapaciteten genom deltagande i försvarskapacitetsprojekt i enlighet med kapacitetsutvecklingsplanen och den samordnade årliga försvarsöversikten.
3. **Ökning av gemensam och samverkansinriktade strategiska försvarskapacitetsprojekt**. Sådana gemensamma och samverkansinriktade projekt bör vid behov, om så är lämpligt, få stöd genom Europeiska försvarsfonden.
4. **Ökning av den andel av utgifter som anslås till försvarsrelaterad forskning och utveckling med siktet inställt på att närma sig 2 %** av de sammanlagda försvarsutgifterna (kollektivt riktmärke).
5. **Inrättande av en regelbunden genomgång av dessa åtaganden (med godkännande från rådet som mål)**.

"b) [Att] så långt möjligt tillnärma sina försvarsstrukturer, särskilt genom att harmonisera identifieringen av de militära behoven genom att gemensamt utnyttja och i förekommande fall specialisera sina försvarsresurser och sin försvarskapacitet samt uppmuntra samarbete när det gäller utbildning och logistik".

6. En väsentlig roll i fråga om kapacitetsutveckling inom EU, bl.a. inom ramen för den samordnade årliga försvarsöversikten, så att man kan säkerställa att det finns tillräcklig kapacitet tillgänglig för att leva upp till ambitionsnivån i Europa.
7. Åtagande att i största möjliga mån stödja den samordnade årliga försvarsöversikten, i medvetenhet om översiktens icke-obligatoriska natur och om deltagande medlemsstaters respektive begränsningar.
8. Åtagande om en nära delaktighet i en framtida europeisk försvarsfond i fråga om multinationell upphandling med EU-mervärde.
9. Åtagande att utarbeta harmoniserade krav för samtliga kapacitetsutvecklingsprojekt som de deltagande medlemsstaterna kommer överens om.
10. Åtagande om att överväga gemensamt utnyttjande av befintlig kapacitet för att optimera tillgängliga resurser och öka deras samlade genomslagskraft.
11. Åtagande om att säkerställa allt större ansträngningar inom it-försvarssamarbetet, i fråga om t.ex. informationsutbyte, utbildning och operativt stöd.

"c) [Att] vidta konkreta åtgärder för att öka styrkornas tillgänglighet, interoperabilitet, flexibilitet och tilltransportförmåga, särskilt genom att identifiera gemensamma mål när det gäller att sända styrkor, inklusive genom att eventuellt se över sina nationella beslutsförfaranden".

12. I fråga om styrkors tillgänglighet och tilltransportförmåga åtar sig de deltagande medlemsstaterna följande:

— Att ställa till förfogande enheter som kan sättas in strategiskt för att leva upp till EU:s ambitionsnivå, utöver ett eventuellt insättande av en stridsgrupp. Detta åtagande omfattar inte vare sig en beredskapsstyrka, en stående styrka eller en insatsberedd styrka.

- Att ta fram ett tillförlitligt verktyg (t.ex. en databas), endast tillgängligt för deltagande medlemsstater och bidragande nationer, för registrering av tillgänglig kapacitet som kan sättas in med kort varsel, för att underlätta och skynda på styrkebidragsprocessen.
- Att sikta på påskyndad politisk uppslutning på nationell nivå, inklusive genom att eventuellt se över sina nationella beslutsförfaranden.
- Att efter resurser och förmåga ge väsentligt stöd till GSFP-insatser (t.ex. Eufor) och GSFP-uppdrag (t.ex. EU-utbildningsuppdrag) – t.ex. i form av personal, materiel, fortbildning, övningsrelaterat stöd, infrastruktur – som rådet enhälligt beslutat om, utan att det påverkar eventuella beslut om bidrag till GSFP-insatser eller eventuella författningsmässiga begränsningar.
- Att väsentligen bidra till stridsgrupper genom att i princip bekräfta bidrag minst fyra år i förväg, med en beredskapsperiod i linje med stridsgruppskonceptet och en skyldighet att hålla stridsgruppövningar för stridsgruppsstyrkepaketet (ramnation) och/eller att delta i dessa övningar (samtliga EU-medlemsstater som deltar i stridsgruppen).
- Att förenkla och standardisera gränsöverskridande militärtransporter i Europa för att göra det möjligt att med kort varsel sätta in försvarsmateriel och militär personal.

13. I fråga om styrkors interoperabilitet åtar sig de deltagande medlemsstaterna följande:

- Att utveckla sina styrkors interoperabilitet genom följande:
 - Ett åtagande om att enas om gemensamma utvärderings- och valideringskriterier för stridsgruppsstyrkepaketet i överensstämmelse med Nato-standarder och med bibehållen nationell certifiering.
 - Ett åtagande om att enas om gemensamma tekniska standarder och driftsstandarder för styrkor i medvetenhet om att dessa behöver säkerställa interoperabilitet med Nato.
- En optimering av multinationella strukturer: deltagande medlemsstater skulle kunna åta sig att ansluta sig till, och spela en aktiv roll inom, de huvudsakliga befintliga och eventuella framtida strukturer som medverkar till de europeiska yttre åtgärderna på militärområdet (Europakåren, Euromarfor, den europeiska gendarmeristyrkan, MCCE/ATARES/SEOS).

14. De deltagande medlemsstaterna kommer att eftersträva en ambitiös inställning till gemensam finansiering av militära GSFP-insatser och GSFP-uppdrag som går utöver vad som kommer att fastställas som gemensam kostnad i enlighet med rådets Athena-beslut.

"d) [Att] samarbeta för att se till att de vidtar nödvändiga åtgärder för att åtgärda, även genom multinationella strategier och utan att deras förpliktelser inom Nato åsidosätts, de brister som konstateras inom ramen för 'mekanismen för kapacitetsutveckling'".

15. Att hjälpa till att åtgärda kapacitetsbrister som konstaterats inom ramen för kapacitetsutvecklingsplanen och den samordnade årliga försvarsöversikten. Dessa kapacitetsprojekt ska öka Europas strategiska oberoende och stärka den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen.

16. Att som en prioriterad fråga överväga ett europeiskt samverkansinriktat arbetssätt för att åtgärda kapacitetsbrister som konstaterats på nationell nivå och i regel endast använda sig av ett uteslutande nationellt arbetssätt om en sådan granskning redan gjorts.

17. Att delta i minst ett projekt inom ramen för det permanenta strukturerade samarbetet som syftar till utveckling eller tillhandahållande av kapacitet som medlemsstaterna konstaterat vara av strategisk relevans.

"e) [Att] i förekommande fall delta i utvecklingen av större gemensamma eller europeiska materielprogram inom ramen för Europeiska försvarsbyrån".

18. Att åta sig att använda Europeiska försvarsbyrån som det europeiska forumet för gemensam kapacitetsutveckling och överväga att ha Occar som den samverkansinriktade programledningsorganisation som man i första hand använder.
 19. Att säkerställa att samtliga projekt som avser kapacitet som leds av deltagande medlemsstater gör den europeiska försvarsindustrin mer konkurrenskraftig genom en lämplig industripolitik som undviker onödiga överlappningar.
 20. Att säkerställa att samarbetsprogrammen – som endast får gagna enheter som bevisligen ger ett mervärde inom EU:s territorium – och de anskaffningsstrategier som de deltagande medlemsstaterna begagnar sig av kommer att inverka positivt på den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen.
-

BILAGA III – STYRNING

1. De deltagande medlemsstaterna förblir centrala i beslutsfattandet, i samordning med den höga representanten

Det permanenta strukturerade samarbetet är en ram som drivs av medlemsstaterna och som i första hand förblir deras ansvar. Icke-deltagande medlemsstater garanteras insyn.

För att säkerställa att det permanenta strukturerade samarbetet på rätt sätt samordnas med den övergripande gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP), av vilken det är en integrerad del, kommer unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att delta fullt ut i överläggningar om samarbetet. Den höga representanten kommer att ansvara för att leda den årliga utvärdering som Europeiska rådet efterlyst och som beskrivs nedan i del 4. Europeiska utrikestjänsten, inbegripet EU:s militära stab (EUMS), och Europeiska försvarsbyrån kommer att sörja för det permanenta strukturerade samarbetets sekretariat i nära samordning med Europeiska utrikestjänstens biträdande generalsekreterare för GSFP och krishantering.

I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 10 till EU-fördraget och rådets beslut om inrättande av Europeiska försvarsbyrån kommer försvarsbyrån att stödja den höga representanten vad gäller kapacitetsutvecklingsaspekterna inom det permanenta strukturerade samarbetet. Europeiska utrikestjänsten kommer att stödja den höga representanten med framförallt de operativa aspekterna av det permanenta strukturerade samarbetet, bland annat genom EU:s militära stab och andra GSFP-strukturer.

Det noteras att enligt artikel 41.1 i EU-fördraget ska "[i]nstitutionernas förvaltningsutgifter till följd av genomförandet av detta kapitel [...] belasta unionens budget."

2. Styrningen omfattar två styrningsnivåer med en övergripande nivå med ansvar för att bevara det permanenta strukturerade samarbetets samstämmighet och ambitionsnivå, kompletterat med särskilda styrningsförfaranden för projekt inom samarbetet**2.1 Den övergripande nivån kommer att ansvara för det permanenta strukturerade samarbetets samstämmighet och trovärdiga genomförande**

Den kommer att bygga på befintliga strukturer. När EU:s utrikes- och försvarsministrar samlas för ett gemensamt möte i rådet (utrikes frågor/försvaret), vanligtvis två gånger om året, kan de behandla frågor som rör det permanenta strukturerade samarbetet. När rådet sammanträder för att behandla frågor som rör det permanenta strukturerade samarbetet har endast de deltagande medlemsstaternas företrädare rösträtt. De deltagande medlemsstaterna kan då med enhällighet besluta om nya projekt (i enlighet med artikel 46.6 i EU-fördraget), ta del av utvärderingar av de deltagande medlemsstaternas arbete, särskilt de som beskrivs närmare i del 3 i denna bilaga, och skulle med kvalificerad majoritet kunna bekräfta en annan medlemsstats deltagande efter att ha hört den höga representanten i enlighet med artikel 46.3 i EU-fördraget.

Som en sista utväg får rådet i enlighet med artikel 46.4 i EU-fördraget tillfälligt upphäva en medlemsstats deltagande om denne inte längre uppfyller kriterierna, förutsatt att medlemsstaten har getts en tydligt angiven tidsram för enskilt samråd och reaktionsåtgärder, eller inte längre kan eller vill fullgöra åtagandena och skyldigheterna inom det permanenta strukturerade samarbetet.

Berörda befintliga förberedande rådsorgan kommer att mötas i en "konstellation för det permanenta strukturerade samarbetet", dvs. med alla EU-medlemsstater närvarande men med ett arrangemang som avspeglar att endast deltagande medlemsstater har rösträtt i rådet. Kusp skulle kunna kallas till möte i "konstellationen för det permanenta strukturerade samarbetet" för att behandla frågor av gemensamt intresse för de deltagande medlemsstaterna, planera och diskutera projekt eller diskutera nya medlemmar i det permanenta strukturerade samarbetet. Dess arbete kommer att stödjas genom möten i gruppen för politiska och militära frågor i konstellationen för det permanenta strukturerade samarbetet. EU:s militära kommitté kommer också att sammankallas i konstellationen för det permanenta strukturerade samarbetet och i synnerhet ombes ge råd i militära angelägenheter. Dessutom kan informella möten äga rum uteslutande med de deltagande medlemsstaterna.

2.2 Projektstyrning**2.2.1 Projektgranskningen inom det permanenta strukturerade samarbetet kommer att grundas på en utvärdering av den höga representanten, som kommer att förlita sig på Europeiska utrikestjänsten, inbegripet EU:s militära stab (EUMS), och Europeiska försvarsbyrån, och valet av projekt kommer att förutsätta ett rådsbeslut**

De deltagande medlemsstaterna får lägga fram alla projekt som de anser vara användbara för genomförandet av det permanenta strukturerade samarbetet. De kommer att informera om sin avsikt för att samla stöd och kollektivt lämna in projekt till sekretariatet för det permanenta strukturerade samarbetet och samtidigt dela dem med alla deltagande medlemsstater.

Projektet bör bidra till att fullgöra de åtaganden som anges i bilaga II till underrättelsen, av vilka många handlar om att utveckla eller tillhandahålla kapacitet som medlemsstaterna identifierat som strategiskt relevant, och där man gemensamt har enats om att det finns ett EU-mervärde, samt om att begära att omfattande stöd, inom ramen för befintliga resurser och befintlig kapacitet, ska tillhandahållas GSFP-insatser (Eufor) och GSFP-uppdrag (t.ex. EU-utbildningsuppdrag) i enlighet med artikel 42.6 i EU-fördraget.

För att säkerställa samstämmighet och enhetlighet mellan olika projekt inom det permanenta strukturerade samarbetet föreslår vi ett begränsat antal specifikt uppdrags- och insatsinriktade projekt i linje med EU:s ambitionsnivå. Andra projekt skulle stödja dessa projekt genom att ha en underlättande och möjliggörande roll. Projektet bör grupperas i enlighet med detta.

Sekretariatet för det permanenta strukturerade samarbetet kommer att samordna utvärderingen av projektförslagen. Vad gäller kapacitetsutvecklingsprojekt kommer Europeiska försvarsbyrån att säkerställa att det inte sker någon överlappning med befintliga initiativ, även i andra institutionella sammanhang. För insats- och uppdragsinriktade projekt kommer EU:s militära stab att utvärdera överensstämmelsen med och bidra till EU:s och medlemsstaternas operativa behov. På denna grundval kommer den höga representanten att ge en rekommendation som anger vilka projektförslag som är de mest ambitiösa, bidrar till EU:s ambitionsnivå och är bäst lämpade att främja Europas strategiska autonomi. Projektportföljen ska avspegla en lämplig balans mellan projekt som närmast avser kapacitetsutveckling och projekt som närmast avser insatser och uppdrag.

Den höga representantens rekommendation kommer att ge rådet underlag att besluta om förteckningen över samarbetsprojekt inom ramen för det permanenta strukturerade samarbetet, efter det att EU:s militära kommitté, i konstellationen för det permanenta strukturerade samarbetet och via Kusp i samma konstellation, har gett råd i militära angelägenheter. Rådet ska besluta med enhällighet, varvid endast rösterna från de deltagande medlemsstaternas företrädare ska krävas för enhällighet enligt artikel 46.6 i EU-fördraget.

Icke-deltagande medlemsstater kan alltid uttrycka sin avsikt att delta i projekt genom att göra åtagandena och ansluta sig till det permanenta strukturerade samarbetet.

Tredjestater får i undantagsfall bjudas in av projektdeltagare, i enlighet med de allmänna arrangemang som rådet ska fastställa vid lämplig tidpunkt i enlighet med artikel 46.6 i EU-fördraget. För detta krävs att de ger projektet ett betydande mervärde, bidrar till att stärka det permanenta strukturerade samarbetet och GSFP samt uppfyller mer krävande åtaganden. Detta innebär inte att sådana tredjestater ges beslutsbefogenheter inom styrningen av det permanenta strukturerade samarbetet. Dessutom kommer rådet i konstellationen för det permanenta strukturerade samarbetet att besluta om var och en av de tredjestater som bjuds in av de respektive projektdeltagarna uppfyller villkoren i de allmänna arrangemangen.

2.2.2 Projektstyrningen är först och främst en uppgift för de deltagande medlemsstaterna

När rådet fattar beslut om förteckningen över projekt inom ramen för det permanenta strukturerade samarbetet måste en förteckning bifogas över de deltagande medlemsstater som är knutna till projektet. De medlemsstater som deltar i ett projekt kommer att ha lämnat in projektet gemensamt i förväg.

De deltagande medlemsstater som är knutna till ett projekt kommer att med enhällighet komma överens om formerna för och omfattningen av sitt samarbete, däribland det bidrag som krävs för att delta i projektet. De kommer att fastställa styrningsreglerna för projektet och besluta om tillstånd för ytterligare medlemsstater att delta med deltagar- eller observatörsstatus under projektcykeln. En gemensam uppsättning styrningsregler bör dock utarbetas och dessa skulle kunna anpassas inom ramen för enskilda projekt. Därigenom skulle en form av standardisering säkerställas vid styrningen av alla projekt, som då skulle bli lättare att inleda. För i synnerhet kapacitetsutvecklingsprojekt kommer de deltagande medlemsstater som är knutna till projektet att behålla det exklusiva ansvaret för projektledningen (specifikationer, förvävsstrategi, val av genomförandeorgan, urval av industriföretag, osv.).

De deltagande medlemsstaterna ska på lämpligt sätt informera icke-deltagande medlemsstater om projekt.

3. En exakt, etappindelad metod med realistiska och bindande mål för varje etapp

De deltagande medlemsstaternas åtaganden kommer att fullgöras genom nationellt arbete och konkreta projekt.

En realistisk etappindelad metod är avgörande för att det ska gå att bibehålla deltagandet av en förtrupp av medlemsstater i det permanenta strukturerade samarbetet och följaktligen upprätthålla principerna om ambitionsnivå och inkluderande karaktär. Även om de deltagande medlemsstaterna kommer att sträva efter att fullgöra alla sina åtaganden så snart som det permanenta strukturerade samarbetet inleds officiellt, kan vissa åtaganden komma att fullgöras tidigare än andra. Därför måste en etappindelad metod godkännas av de deltagande medlemsstaterna.

Etapperna kommer att ta hänsyn till annan, redan inplanerad verksamhet (t.ex. genomförandet av den europeiska försvarshandlingsplanen, inledandet av nästa fleråriga budgetram 2021 och åtaganden som redan gjorts av medlemsstaterna i andra sammanhang). Genom två etapper (2018–2021 och 2021–2025) blir det möjligt att planera åtagandenas ordningsföljd. Efter 2025 kommer en översyn att ske. För detta ändamål kommer de deltagande medlemsstaterna att bedöma fullgörandet av alla åtaganden inom det permanenta strukturerade samarbetet och besluta om nya åtaganden i syfte att inleda en ny etapp mot en europeisk säkerhets- och försvarsmässig integration.

4. Styrningen av det permanenta strukturerade samarbetet kräver en väl utformad och ambitiös utvärderingsmekanism grundad på nationella genomförandeplaner

Alla deltagande medlemsstater står som garant och den höga representanten kommer att rapportera om fullgörandet av åtagandena i linje med den princip om regelbunden utvärdering som fastställs i protokoll nr 10 (artikel 3). De överenskomna åtagandenas bindande karaktär och trovärdighet kommer att säkerställas genom en utvärderingsmekanism i två nivåer:

4.1 Den ”nationella genomförandeplanen”

För att visa sin kapacitet och vilja att fullgöra de åtaganden man kommit överens om åtar sig varje deltagande medlemsstat att före antagandet av rådets beslut om upprättande av permanent strukturerat samarbete lämna in en nationell genomförandeplan som beskriver deras förmåga att fullgöra de bindande åtagandena. Av insynsskäl kommer alla deltagande medlemsstater att beviljas tillgång till dessa genomförandeplaner.

Utvärderingen av om de deltagande medlemsstaterna fullgör de överenskomna åtagandena kommer att genomföras på årsbasis på grundval av de nationella genomförandeplanerna, genom sekretariatet för det permanenta strukturerade samarbetet och med bemyndigande av den höga representanten (som stöds av Europeiska försvarsbyrån vad gäller försvarsinvesteringar och kapacitetsutveckling och av Europeiska utrikestjänsten, inbegripet EU:s militära stab, vad gäller de operativa aspekterna). På rådets ansvar ska denna utvärdering översändas till Kusp (i konstellationen för det gemensamma strukturerade samarbetet) och till EU:s militära kommitté (i konstellationen för det gemensamma strukturerade samarbetet) för dess rådgivning.

De som genomför utvärderingen kommer att inrikta sig på trovärdigheten i de åtaganden som gjorts inom det permanenta strukturerade samarbetet genom en genomgång av medlemsstaternas nationella genomförandeplaner, faktarelaterade bestämmelser och bidrag till projekten.

När det permanenta strukturerade samarbetet har inletts kommer de deltagande medlemsstaterna på lämpligt sätt att uppdatera sina nationella genomförandeplaner på grundval av kraven för den etappindelade metoden.

I början av varje etapp kommer åtagandena att fastställas mer i detalj genom mer exakta mål som de deltagande medlemsstaterna har fastställt i syfte att underlätta utvärderingsprocessen.

4.2 En årlig och en strategisk översyn i slutet av varje etapp

Minst en gång om året kommer rådet (utrikes frågor/försvar) att få en rapport från den höga representanten på grundval av bidragen från Europeiska försvarsbyrån (i enlighet med artikel 3 i protokoll 10) och Europeiska utrikestjänsten, inbegripet EU:s militära stab. Rapporten kommer att innehålla närmare detaljer om statusen för det permanenta strukturerade samarbetets genomförande, bland annat avseende varje deltagande medlemsstats respekt för sina åtaganden enligt den nationella genomförandeplanen. Denna rapport kommer efter rådgivning av EU:s militära kommitté att ligga till grund för rekommendationer och beslut som rådet ska anta i enlighet med artikel 46 i EU-fördraget.

I slutet av varje etapp (2021 och 2025) kommer en strategisk översyn att genomföras för att utvärdera respekten av de åtaganden som skulle ha fullgjorts under den etappen, besluta om nästa etapps inledande och vid behov uppdatera åtagandena för nästa etapp.
